

[Socialministeren.]

for det, Arbejderne selv betaler, og saa i øvrigt lade dem nøjes med det.

Ordføreren (Einer-Jensen): Allerede ved første Behandling advarede jeg det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen mod i den Grad at lade sig forblinde af det Formuebeløb, som Arbejdsløhedskasserne har sparet op, at det ikke var muligt for det ærede Medlem at se andet. Vi har i Udvalget haft en Konference med Arbejdsdirektøren, og denne fremhævede meget stærkt, at den Formue, som Arbejdsløhedskasserne nu havde, langtfra var tilstrækkelig, hvis det forsikringsmæssige Grundlag skulde være i Orden. Kun 1 pCt. af Arbejdsløhedskasserne er konsolideret saaledes, at Arbejdsdirektøren talte om, at den kunde faa Kontingentsættelse. Nu kan man naturligvis godt staa her og tale om den store Stigning i Formuen, men der er ingen, der taler om de høje Kontingenter. Maa jeg gøre de ærede Medlemmer Hr. Søren P. Larsen og Hr. Christmas Møller opmærksom paa, at det var ogsaa en Forudsætning for Loven af 1932, at de ordinære Arbejdsløhedskontingenter skulde kunne lattes. Det har imidlertid ikke kunnet ske; de ekstraordinære Forhold har ført med sig, at Kontingenterne er blevet opretholdt. Naar man fra disse ærede Medlemmer taler om som en Forudsætning fra 1932, at der ikke mere skulde komme ekstraordinære Love, kan jeg sige, at den meget store Forudsætning for Arbejdsløhedskassernes Medlemmer, at de skulde have Kontingentsættelse, slet ikke er gaaet i Opfyldelse.

Jeg forstaar ikke det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen. Nu er det ærede Medlem jo fuldkommen i Uoverensstemmelse med sin Sidemand til højre (Krag), nu taler han om, at det er tvivlsomt, om de 12 000, der er faldet for 10 Maaneders-Bestemmelsen, vedblivende bør bevares inden for det forsikringsmæssige Omraade. I 1932, da vi drøftede Arbejdsløhedsloven, var Anken over for Kasserne den, at de sørgede for at blive af med Medlemmerne hurtigst muligt, og naar der nu i Arbejdsløhedsloven er en Bestemmelse om, at Kasserne skal yde 13 Ugers fri Kontingenter til Medlemmer, som er uden Understøttelse, saa er det det ærede Medlems nære Partifælle til højre, der har faaet den Bestemmelse ført ind, netop for at Kasserne skulde bevare Medlemmerne inden for deres Rækker. Jeg har ikke været uenig med det ærede Medlem. Det er fuldkommen i Strid med det, som

det ærede Medlem Hr. Søren P. Larsen nu siger.

Venstre holder stadig op for os de store Formuer, Arbejdsløhedskasserne har sparet op, til Trods for at man ved, hvor hurtigt det kan svinge — hvis ærede Medlemmer tager Bilag 6, vil de se, at Metalarbejdernes Arbejdsløhedskasse ikke har mere i Formue, end den et enkelt Aar udbetaler i Understøttelse, Formuen kan ikke mere end lige dække et Aars Understøttelse. I 1931—32 udbetalte man godt 5 Mill. Kr. i Metalarbejdernes Arbejdsløhedskasse, og Kassen har 5½ Mill. Kr. i Formue.

De Kontingenter, vi har i Arbejdsløhedskasserne, har Arbejdsdirektøren sit store Ansvar for, det er ham, der paa mange Omraader har tvunget os til disse store Kontingenter, men jeg kan frimodigt sige til Arbejdsdirektøren, at nu vil vi ikke finde os i dem, vi vil ikke betale de store Kontingenter, der er dog en Grænse.

Jeg gentager: paa samme Maade som de Herrer havde en Forudsætning i 1932, havde vi det ogsaa. Vi har ikke kunnet faa vor Forudsætning opfyldt, men vi har ude i Arbejdsløhedskasserne taget det som Mænd. Nu siger man her: Det vedkommer ikke os, vor Forudsætning var, at der ingen ekstraordinære Love skulde komme; det kan ikke hjælpe, I møder med noget, hvor begrundet det saa er. Det forekommer mig, at lige saa vel som Arbejdsløhedskasserne og deres Medlemmer har taget skyldigt Hensyn ved at betale det stadig øgede Kontingent, ved at overtage Forpligtelsen, ved at yde Understøttelse til de Medlemmer, der er faldet for 10 Maaneders-Bestemmelsen, paa samme Maade kunde man have ventet, at der i Rigsdagen vilde have været Velvilje over for et Forslag som dette.

Derfor, siger jeg til det ærede Medlem Hr. Aksel Larsen, kunde jeg ikke tiltræde Ændringen om, at Staten skulde yde fuld Refusion, thi jeg ønsker at faa Lovforslaget gennemført til bedste for alle dem, der gaves ved Lovforslaget. Det gjorde det ærede Medlem jo Rede for. Jeg vil ikke være med til at skabe dette Lovforslag flere Vanskeligheder. Selv om det ærede Medlem Hr. Christmas Møller sagde, at jeg ikke skulde gøre mig glade Tanker om, at Landstingets Konservative vil afholde sig fra at stemme vedrørende dette Lovforslag, tror jeg, at der er endnu noget til Rest af den Velvilje, det ærede Medlem havde over for Lovforslaget ved første Behandling. Og jeg kan sige, at det ikke drejer sig om glade Tanker hos mig, men glade Tanker hos de